

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Samlede skrifter 1

Citation: Kingo, Thomas: "Samlede skrifter 1", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo01val-shoot-idm140721240270048/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

- Formørcke nogen tiid, det bør her oven staa
 Til Siæl og Legem faaer den ævig Krone paa.
 Herr *Canceller*, hvad skal min sørge-Sang-Gud-inde
 Til eders lettelse blant slappe strenge finde?
- 334 At lindre slig en sorg som Himlens store Gud,
 Har Eder lagt oppaa, saa stor et hierte-brud!
 Saa dybt et Riis og rif i eders huufis ære,
 At Dødens hvasse Knif hand skulde saa afskiære
 Jer hiertis halve Deel, ieg kand ey finde ord,
- 10 At tegne op i hast det store Meen og moord.
 Dog hvad for meen og mord? her er ey Mord beganget!
 Thi Seyeren er stor som *Sehested* har erlanget,
 Her gich i løbet kun en liden luffte-dræt,
 Der efter lifvet blev i rætte sæde sæt,
- 15 Og af et fremmed land vandt op i største glæde
 Til rætte huus og hiem, til Himlens høye sæde:
 En Jorde-hytte faldt, en himmel bygning blev,
 Som dryffet støven bort og døden fra sig drev!
 Det Ædel dydig-Nafn er bleven oven jorde
- 20 Som hendis ædle børn skal ræt en Balsom vorde,
 Saa hvo der lede vil om dyders ædle skat,
 Dem vifis *Sehesteds* grav, der er den neder sat.

121

Trøsteskrift til Griffenfeld

over

Karen Nansen

(† 17. Maj 1672)

[se Bd. II. S. 191 ff.]

Over
Fru Elisabeth Høeg

(† 29. Nov. 1672).

Hjelp Gud! huor intet er ald Verdens Herre-foore!
5 Mens vi kand ingen Sted i nogens Liv opspore,
Som er jo fyldt igjen med Tidens Løbe-sand,
Og over-grædt udaf Forfædris Øyne-Vand.
Endnu er ingen fød i saadan Lyst og Glæde;
Om Lykken vandt sig end udi hans Svøbe-Klæde,
10 Og giorded hannem om med høyste Herre-magt,
At Døden hos hans Grav jo holder ogsaa Vagt.
Fra Kroner seer mand tiit at Verdens Fyrster falde,
I deris Sukker-flood er denne Draabe Galde,
At neden deris Stool de sig udspeyle kand
15 I deris Fædris Støv, som aatte deris Land.
Kk iij* Huor høyt at mangen hår sit Helte-Hovet baaret,
Huor næt at Lykken hår til mangen Kappen skaaret,
Om tusind Stiermer stood udi hans Melke-Vey
At pryde ham hans Liv, det agter Døden ey.
20 Af en saa ædel Mand vi ey endnu kand vide,
Som Dødens sidste Pust hår kundet overstride
Med saadan Mood og Magt, at jo hans Hielm og Skiold
Er ogsaa støved ned af Dødens Magt og Vold.
Huor mangen Helte-Søn og Løve-hiertet Kæmpe
25 Tør byde Brystet frem mod største Døds U-lempe!
Ja sette Liv og Blood paa Odden af sit Staal,
Blant Kugler, Ild och Damp tør drikke Kongens Skaal!

---

*Tekstgrundlag: P. Friis Sigfridsen, Ligprædiken over Elisabeth Høeg
Holk (1674). fol. Kk iij^r ff. Overskrift: indsat af Udg.*